

דף מידע

2625

פרשת "לך לך"

האומץ להיות במיעוט / סיון רהב-מאיר:

האם יש לנו אומץ לשחות נגד הזרם, וגם נגד זרם הלייקים? להיות במיעוט? פרשת השבוע, פרשת "לך לך", מציגה בפנינו את אבי האומה, אברהם אבינו, שמתחיל לסלול דרך חדשה ומלמד אותנו לא להתרגש מכך שאנחנו לא מאמצים את כל התרבות הסובבת. כך מסביר הרב שמשון רפאל הירש את ה-DNA היהודי שאברהם הוריש לנו לדורות: "הבדידות שהוטלה על אברהם העמידה אותו בניגוד גמור לתקופתו. הערכים שלו סתרו את הערכים המקובלים. אין איש רשאי לומר: 'אני צדיק וישר, בהתאם לאופנה'. כל אדם אחראי על עצמו כלפי ה'. בזמננו אומרים: 'הדות על פי רוח הזמן'. המחאה החריפה ביותר כלפי כך היא המצווה הראשונה שנאמרה לאברהם: 'לך לך!'. האם הופעתו הראשונה של אברהם בהיסטוריה התאימה ל'רוח הדור' בתוך בבל, אשור, צידון, מצרים? מאברהם, ומאיתנו כיום, נדרשים אומץ לב ואמונה שלמה באמת הפנימית. איך יכולנו להתקיים, ואיך נוכל להתקיים, אלמלא ירשנו מאברהם אבינו את אומץ הלב להיות במיעוט?"

נר זיכרון

לאה הופמן ז"ל - י"ד חשון תשס"ו

יואל סימון ז"ל - י"ז חשון תשע"ד

שהשמחה במעונם

מזל - טוב

לאתי ובני רביץ ולכל המשפחה בהיכנס איתן, בנם של ציפי וגלעד, לעול מצוות.

**מוקד שר"פ - (מתוך הקיבוץ) מטלפון ביתי ניח - חיוג מקוצר #2580
או לטל' 073-2341234 בנייד מכל מקום בארץ ובחו"ל.**

זמני שבת

16:12	הדלקת נרות
16:32	מנחה וקבלת שבת
08:00	שחרית
13:00	מנחה א'
16:00	מנחה ב'
17:19	צאת השבת

פינת ההלכה

[הלכות נפילת אפיים - חלק ב]

"על השתחוויה... קידה... והלטת הראש..."

בשבוע שעבר, התחלנו לעסוק במסגרת זו בהלכות נפילת אפיים. נמשיך ונעסוק בחלק זה של התפילה עד הפעם. **מתחילה** היו נוהגים ליפול אפיים **בהשתחוויה או בקידה**. בהשתחוויה המתפלל מפיל את כל גופו על הארץ, כשידיו ורגליו פשוטות על הארץ. בקידה המתפלל יורד על ברכיו ומרכין ראשו ומצמידו לארץ, אלא שמפני כמה חששות, **נתבטל המנהג** ליפול אפיים בהשתחוויה או קידה. מקצת מהחששות הם הלכתיים וקשורים לאיסור השתחוויה על רצפת אבנים, ולכך שאסור לאדם חשוב ליפול על פניו לפני הציבור בלא שמובטח לו שיענה בתפילתו.

למעשה, מנהג כל יוצאי אשכנז וחלק מיוצאי ספרד **להתכופף ולהליט את הראש בזרוע**, ויש בזה בחינה מסוימת של נפילת אפיים שהיא מעין קידה, אבל אינה קידה שלמה, ואין בה חשש של השתחוויה על רצפת אבן. והנוהגים כבן איש חי, חוששים ואינם נופלים כלל על פניהם, וכך נוהגים רבים מבני עדות המזרח.

אמור, למנהג אשכנזים וחלק מספרדים, נפילת אפיים נעשית להלכה באופן הבא:

א. **הרכנת הראש והשענתו על זרוע היד**. לדעת השולחן ערוך, נופלים תמיד על יד שמאל. ולדעת הרמ"א, בבוקר כשמניחים תפילין על יד שמאל – נופלים על יד ימין, ובמנחה נופלים על יד שמאל, וכן מנהג יוצאי אשכנז (שו"ע ורמ"א קלא, א, מ"ב ו)

ב. כשנופלים על יד שמאל **מטים מעט את הפנים לצד** (ימין) כדי שלא יהיה מופנה ישר כלפי הרצפה, ונוהגים כן כסייג מפני איסור השתחוויה על רצפת אבנים (מ"ב קלא, מ)

ג. נוהגים **לכסות את הפנים בבגד**, ואין מסתפקים בטמינת הראש בזרוע, מפני שהזרוע והפנים הם גוף אחד, ואין הגוף יכול לכסות את עצמו (מ"ב קלא, ג). **עיקר הכיסוי הוא לשם צניעות, כאדם המסתיר את פניו מפחד ובושה מפני ה'.** ואם יש שם שולחן, ישעין את ראשו וזרועו עליו, והשולחן יחשב לכיסוי העיקרי לפניו.

נהגו ליפול אפיים רק במקום שיש בו ספר תורה או אפילו ספרי קודש אחרים בדפוס, ובמקום שאין ספרים קדושים - אומרים את המזמור בישיבה בלא נפילה על הזרוע. בחדרים הסמוכים לבית הכנסת שאין בהם ספרי קודש, אם יכולים לראות משם את ארון הקודש – נופלים על פניהם, וכשאין יכולים לראות – אומרים בישיבה.

בירושלים נהגו ליפול אפיים גם במקום שאין ספרים, מפני שקדושת העיר מועילה במקום ספרים...

עוד בעניין זה נמשיך בשבוע הבא.

ברכת שבת שלום, הרב מיכאל.

במלאת 81 שנה לאירועי ליל הבדולח

במוצאי שבת הקרוב (י"א מרחשון תש"פ, 9.11)

נציין את הלילה ההוא, בו כבו האורות בבתי הכנסת בגולה לזכרם, האור בבית הכנסת בשלוחות, וי שאר דולק במשך כל הלילה.

אור במקום חושך

תקומה במקום אובדן

לימוד תורה במקום חורבן

תוכנית הערב בשלוחות

17:19 נתכנס כולנו, בבית הכנסת, לתפילת ערבית של צאת השבת.

מיד לאחר ההבדלה בבית הכנסת

▪ דברי פתיחה – הרב מיכאל.

▪ "מזמור שיר חנוכת הבית..." – קריאת פרק תהילים – מוני ערמון.

▪ "זיכרונות חדשים על הלילה ההוא..." – שלמה סמסון.

▪ תפילה לשלום המדינה – משה פורת.

אנו קוראים לציבור הרחב, חורים וילדים, תלמידי החשיבה והתיכון

ליטול חלק בערב זה (אורך הפעילות כחצי שעה).

22.9.2020, 19:00 כ"א סיון

קריאת תהילים ע"י נשים
תתקיים בשעה 16:00 בבית מדרש
נשים מוזמנות.

דרשה חתן תורה / יורם רותם

אני מודה לועדת בית הכנסת על הכבוד שזיכו אותי לחתום את התורה.

התורה מסתיימת בתיאור הסתלקותו של משה, ואני רוצה בדרשה זו לעמוד מעט על דמותו של האיש המופלא הזה.

התורה מציגה את משה בשלוש מערכות -

במערכה הראשונה מספרת התורה על פרק זמן של מספר שבועות בחייו של משה, בחור צעיר כבן 20, שנולד כילד עברי וגדל בבית פרעה.

במערכה השנייה משה כבר בן 80 שנה, והוא נשלח ע"י הקב"ה להוציא את בני ישראל ממצריים. המערכה הזו נמשכת כשנה וחצי, במהלכן עם ישראל יוצא ממצריים ומקבל את התורה והיא מסתיימת עם חטא המרגלים ומחלוקת קורח ועדתו.

שוב יש לנו הפסקה ארוכה, והמערכה השלישית מתרחשת כ-38 שנים לאחר תום המערכה השנייה, כאשר משה כבר בן 119. המערכה מתארת את החודשים האחרונים בחייו של משה, עד מותו. אם נסכם את התקופות האלה, נמצא שמתוך 120 שנותיו של משה, התורה מספרת לנו על בערך 3 שנים מחייו.

אנסה בדקות המעטות שיש לי, לבחון את אישיותו של משה כפי שהיא משתקפת בשלושת המערכות.

בפעם הראשונה שבה אנו פוגשים את משה פועל בעצמו, כתוב כך - **וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם, וַיִּגְדַּל מֹשֶׁה וַיֵּצֵא אֶל-אֶחָיו וַיְרֵא בְּסַבְלֹתָם.**

רש"י מסביר לנו מה הכוונה במילים "ויגדל משה" - והלא כבר כתיב ויגדל הילד (בפסוק הקודם) אמר רבי יהודה ברבי אלעאי: הראשון לקומה והשני לגדולה, שמינהו פרעה על ביתו:

משה, נסיך מצריים, חי בבית פרעה, מן הסתם בעושר בלתי רגיל עם עתיד מובטח, והפעולה הראשונה שמספרים לנו שהוא עושה זה לצאת אל אחיו ולראות בסבלותם. משה לא מסתפק רק ב"לראות בסבלותם" אלא גם עושה מעשה שבסופו של דבר מעמיד אותו בסכנת מוות, והוא נאלץ לנטוש את מעמדו הרם ואת כל השפע שהיה לו בבית פרעה, ולברוח על נפשו.

משה מתחיל במקום הנמוך ביותר - תינוק עברי שהיה צריך להיות מושלך ליאור. כנגד כל הסיכויים הוא עולה לגדולה בארמונו של פרעה מלך מצריים, ואז מוותר על כל זה בגלל חוש הצדק שלו והחיבור הריגשי החזק שהוא חש לאחיו.

המערכה מסתיימת כשמשה מגיע למדיין, נושא לאישה את ציפורה ומתחיל קריירה של 60 שנה כרועה צאן של יתרו.

הסיפור במערכה הזו הוא משה. אנחנו לומדים להכיר אדם בעל חוש צדק מפותח מאוד, בעל אמפתיה חזקה לאחיו העבדים, בעל כח פיזי ואומץ רב, ושחיי עושר ונוחות לא מדברים אליו.

המערכה השנייה נפתחת במעמד הסנה הבוער. משה, בן 80 שנה, נשלח על ידי הקב"ה להוציא את עם ישראל ממצרים.

ההתחלה לא קלה, והעם לא כל כך מאמין בשליחות, אבל אחרי מופע פירוטכניקה מדהים של 10 המכות וקריעת ים סוף אנחנו קוראים - **וַיְרֵא יִשְׂרָאֵל אֶת-הַיָּד הַגְּדֹלָה, אֲשֶׁר עָשָׂה ה' בְּמִצְרַיִם, וַיִּירְאוּ הָעָם אֶת-ה'; וַיֹּאמְרוּ בְּה' וּבַמֶּשֶׁה, עָבָדוּ.**

אבל האמונה הזאת לא מחזיקה מעמד יותר מידי זמן. לא עוברים אלא שלושה ימים והעם מתלונן למשה שאין להם מים, ואחרי עוד כמה ימים שוב העם מתלונן שחסר להם בשר. העם מקבל את המן, מאכל פלא שניתן לטעום בו כל טעם, אבל שוב, לא עובר זמן רב ועוד פעם העם מתלונן שאין לו מים. ובכל פעם שהעם מתלונן, משה מתפלל לקב"ה, ומספק לעם את דרישותיו.

אנחנו מגיעים למעמד הר סיני ומתן תורה.

האירוע המכונן עובר בהצלחה רבה - העם נשמע לכל ההוראות של משה, זוכה לשמוע את קול ה', ועונה, **כָּל אֲשֶׁר דִּבֶּר ה' נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע.** משה נקרא לעלות להר לקבל את התורה. זהו ללא ספק רגע השיא של עם ישראל ושל משה.

ואז, אחרי 40 יום בהר, שבהם משה מקבל את התורה מפי הקב"ה בכבודו ובעצמו, אומר לו פתאום הקב"ה - **"לֵךְ-רַד--כִּי שָׁחַת עַמֶּךָ, אֲשֶׁר הֶעֱלִיתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. סָרוּ מֵהָר מִן-הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתָם--עָשׂוּ לָהֶם עֵגֶל מִסִּכָּה."** אלוקים כועס מאוד על העם, ומציע למשה הצעה - ללכות את העם כולו ולהתחיל מחדש עם משה כאבי האומה. משה לא מתלבט אפילו לרגע. אהבתו ומחויבותו לעם גוברים והוא מסרב להצעה, ומתפלל לקב"ה שיסלח לעם.

הדפוס הזה, שבו משה מעלה את העם מעלה מעלה, והעם פעם אחר פעם גומל לו בתלונות ובחטאים לה', ואז משה מציל אותו בתפילה ובתחנונים לפני הקב"ה, חוזר עוד כמה פעמים במערכה הזו.

המתאוננים, קברות התאוה, חטא המרגלים (שגם בו הקב"ה מציע למשה את אותה הצעה - לחסל את העם ולהתחיל איתנו מחדש), קורח ועדתו ולבסוף המגפה שבה מתו 14,700 איש מבני ישראל.

המערכה מסתיימת במילים - ויאמרו בני ישראל אל-משה לאמר: הן גוענו אבדנו, כלנו אבדנו. כל הקרב הקרב אל-משפחתי, מות; האם תמנו לגוע? סיום מאוד מלנכולי ומייאש למערכה שהתחילה עם תקווה והבטחה גדולה.

הסיפור במערכה הזו הוא יחסי עם ישראל ומשה. אנחנו רואים את המחויבות הטוטלית של משה לעם, לא משנה מה העם עושה. משה מיטיב לתאר בעצמו את יחסו לעם בשאלתו אל הקב"ה באחת מהפעמים הרבות בהם העם חוטא והוא נאלץ להגן עליו - האנכי הריתי את כל-העם הזה, אם אנכי ילדתיהו: פי-תאמר אלי שאתה בחיקך, פאשר ישא האמן את-הינק.

המערכה השלישית מתארת את שנתו האחרונה של משה. המערכה מתחילה לאחר שכל הדור שיצא ממצריים מת במדבר, ולמעשה נשאר רק חמישה שחקנים מהמערכה הקודמת - האחים מרים, אהרון ומשה, יהושע וכלב. המערכה נפתחת במות מרים, וממשיכה מיד במה שנראה כדפוס הרגיל של התלונות של העם במי-מריבה, אבל הפעם, התגובה של משה היא לא תחינה לקב"ה אלא הוא אומר לעם "שמעו-נא המרים", ומי שנענש בסוף הם דווקא משה ואהרון, ונגזר עליהם שלא ייכנסו לארץ.

גם אהרון מת, ומשה נשאר לבד, מנהיג בן 120 לעם שהמבוגרים ביותר שבו הם בני 40 עד 50. בפעם הבאה שהעם שוב חוטא, ונענש בנחשים ובשרפים, משה לא ממנה להתפלל עליהם. כתוב כך - ויקמת עם-רב מישראל. ויבא העם אל-משה ויאמרו חטאנו, פי-דברנו בה' ונבד-התפלל אל-ה', ויסר מעלינו את-הנחש; ויתפלל משה בעד העם. רק לאחר שהעם מבקש ממנו, משה מתפלל עבורם. כאשר העם חוטא בשיטים, משה כבר בכלל לא מתפלל עליו. הוא נותן פקודה לשופטי ישראל להרוג איש את אנשיו הנצמדים לבעל פעור, וכאשר העם ממשיך במעשיו משה בוכה פתח אהל מועד. מי שמציל את המצב הוא פנחס, שעוצר את המגפה.

בין לבין, אנחנו שומעים גם על המלחמות והניצחונות של העם בדרך לארץ ישראל, עד שהוא מגיע לערבות מואב על ירדן ירחו. כאן פותח משה בנאום הפרידה שלו מהעם, שנמשך לאורך כל ספר דברים, ומסתיים בברכתו לעם ישראל.

בתמונה האחרונה במערכה, משה עולה לבדו להר נבו, משקיף על ארץ ישראל, אליה לא ייכנס. הוא מת על פי ה', ונקבר על ידי הקב"ה בעצמו.

הסיפור במערכה הזו הוא עם ישראל. זה כבר לא עם של עבדים, לא עם שצריך שמישהו יישא אותו כמו תינוק. התפקיד של משה הוא כבר לא להיות המטפלת של העם ולשמור עליו, אלא להיות מורה, להדריך, ללמד ולעצב את דמותו של העם, ולהעביר את שרביט המנהיגות הלאה.

הגענו לסוף הסיפור של משה, אבל רק להתחלת הסיפור של עם ישראל. אלפי שנים לאחר המעשה, עם ישראל חי וקיים, ומשה עדיין נחשב כמנהיג המשפיע ביותר בתולדות עם ישראל והאנושות בכלל.

דרשה לחתן בראשית / גדי ליאון

"...הנני העני ממעש... נרעש ונפחד... באתי..."

כך מתפלל החזן את תפילתו לפני מוסף של ימים נוראים ואני, העני ממעש, נרעש ומתרגש לעמוד כאן מולכם ומודה מעומק ליבי על הכבוד שהענקתם לי.

חתן - בראשית.

שתי מילים מלאות משמעות.

חתן אז הרי גם כלה.

חתן אז הרי חתונה - בניית בית נאמן בישראל.

בראשית - התחלה סימן להתחדשות פריחה ויצירה.

והחיבור בין השתיים -

החתן והכלה יוצרים יחד ממסדים יחד את מערכת היחסים בתקווה שמכאן ועד עולם. יוצרים הם מערכת בראשיתית, שלא קדם לה שום דבר הדומה לה, שהרי יוצרים הם הזוג החד פעמי הזה בית. הבית שלהם.

מסיימים ב"לעיני כל ישראל" המציין את סיום תקופת משה רבינו כמנהיג האומה ומתחילים מיד מבראשית ברא.

רגע, תנו לחוות את הפרידה ממשה, גדול מנהיגם של ישראל עליו נאמר "ולא קם נביא עוד כמשה..." אך לא, נפרדים ומיד מתחילים מחדש. מדוע?

התשובה כפי שהתחוורה לי היא כך. בראשית ברא מובילה למשה ומשה מוביל לבראשית ברא. כמו גם בחתן והכלה - החתן - עם ישראל כולו, והכלה הלוא היא התורה.

הקשר שיוצרים החתן והכלה ביניהם ראשוני ובראשית, אך אל הקשר הזה מביאים הם את עצמם את אישיותם כפי שהתעצבה עד כה, לאור כל מה שחוו, הפנימו ופיתחו בנפרד מקדמת דנא. וכעת בחיבור יוצרים משהו משותף המחבר עבר אל הווה ומכאן אל העתיד.

כך גם סיום התורה והתחלתה מחדש. מתחילים מבראשית ברא עם המטען הקודם של לעיני כל ישראל.

כך גם נבין מדוע שמחת תורה וחג הסוכות מהווים את החג החותם את רצף מה שקרוי "הימים הנוראים". באנו אל הרינה והתפילה החל מראש חודש אלול, לפחות חלקנו, והצטרפו אליהם לקראת ראש השנה כל השאר. פתחנו את שערי הלב, את שערי הסליחה והתיקון שהגיעו אל שיאם בעת תפילת הנעילה - "פתח לנו שער בעת נעילת שער כי פנה יום".

אך אז חמישה ימים בלבד אחר כך כבר יצאנו אל הסוכה, יצאנו אל דירת הארעי, יצאנו מתוך עצמנו אל העולם כולו. שבעים קורבנות החג שהם כנגד שבעים אומות העולם.

התפללנו "ובכן תן פחדך על כל מעשיך... וכל באי עולם יעברון לפניך כבני מרון...." וכעת מתוך השמחה על תהליך הסליחה והתיקון שיצאנו אליו אנו שמחים בשמחת התורה. התורה שנתנה לנו בידי משה נביאו.

אך מה פוגשים אנו מיד בתחילת בראשית?

וירא... את כל אשר עשה והנה טוב מאוד... ו... חטאה האדמה - הוציאה עץ עושה פרי שטעמו שלא כטעם הפרי, מיד חטאו אדם וחוה בחטא גן עדן... ויתחבא האדם ואשתו. ומכאן אנו ממשיכים ופגשים את קין והבל ומגיעים עדי דור המבול... במילה אחת - דכאון. עצבות גדולה. חורבן העולם הגיע. אך תהליך תיקון עולם מתחיל מיד - איכה? שואל הקדוש ברוך הוא את אדם.

איכה? ביחס למה שהיית צריך להיות. איכה? צא מהמחבוא של עצמך כלפי עצמך. צא לדרך. צא לתיקון. עבור בשער הנפתח כלפיך ומלא את ייעודך כפי שצריך אתה להיות. מצא את הדרך. את הדרך שלך.

וכתב יוחאי בשן:

**צא לדרך אל תירא
זה הזמן להרים את הראש
אין בערך, אין ברירה
את המן מאוחר כבר לדרוש
שא עיניך אל השמש
מבלי להביט לאחור
שטוף פניך מליל אמש
הגיע הרגע לבחור.
אל תמתין לאישור
ולא למופתים ואותות
לא צריך שום כישור
את הכף לזכותך להטות.
צא לדרך לך לך
ממיצר לבבך תיפטר
זה הערך הוא שלך
את מיתר נשמתך תאתר
רק תנוע האמן
שכל זה נברא בשבילך
היה צנוע התבונן
ועמוד הענן יובילך.**

ומכאן ממקום התיקון ובניית הדרך בונה האדם, בונה עם ישראל, ובעצם בונה כל אדם באשר הוא אדם, את העולם. העולם הפנימי האישי שלו לשם תיקון העולם - תיקון האנושות כולה.

נתפלל כולנו שאכן השער שנפתח בפנינו בעת נעילת השערים יישאר פתוח. ששערי גן העדן ממנו גורשנו, יפתחו עבורנו כאן בעולם הזה, עולם היצירה והעשייה.

"פתח לנו שער בעת נעילת שער כי פנה יום.
היום יפנה, השמש יבוא ויפנה נבואה שעריך".

חורף טוב עלינו ועל העולם כולו.

מידע תרבות

ביום שלישי, י"ד חשון (12.11), בשעה 20:45
נתכנס בחדר אוכל למופע של

חברי הקבוצה: גיל אלכסנדר, גל גלבו, דלית הולדהיים,
נעמי ליפשיץ, ריבה פריד, שוקי קרביץ, יעל רינג.

לכבוד סיום שנת התקציב והתארגנות לשנה הבאה המופע נבנה סביב סיפורים שתעלו הקשורים לחוויות מפעילויות של ועדת תרבות בשנה החולפת ובכלל. משהו שריגש במיוחד, שאהבתם, שהפתיע. סיפור מעניין סביב ההכנות או העברת פעילות ובכלל, כל מה שנראה לכם קשור ויש מאחוריו סיפור טוב.

תיאטרון פלייבק הוא יצירה משותפת של השחקנים והקהל: אנשים מן הקהל מספרים על אירועים מחייהם והשחקנים הופכים את הסיפורים האלה, בו במקום, למופע תיאטרון עשיר, מלווה בנגינה חיה, תנועה ושירה. חוויות שסופרו ע"י יחידים מוחזרות במשחק (played back), כיצירה אומנותית שנוגעת בכלל הנוכחים באירוע. האפשרות לספר סיפורים היא זכות, אך לא חובה. אפשר לצפות במופע ולהתרגש ממנו, גם מבלי לקחת בו חלק.

מה עוד מתוכנן -

יום ראשון נר ראשון של חונכה (22.12), ערב גיבוש קהילתי המסורתי.

יום שני, ערב י' בטבת (6.1), נשנה קצת ממנהג השנים האחרונות ונפגש כולם יחד לשמוע את סיפורו של יעקוב נקש.

להתראות עליזה ותרבות.

מהמרפאה

שעות פתיחת המרפאה השבוע 10-15.11

טיפת חלב	קבלת קהל מזכירה	קבלת רופא	קבלת קהל אחיות	בדיקות דם	
בתיאום עם אורה	10:00 - 11:00		10:00 - 12:30	7:30 - 8:15	א'
	8:00-9:00	11:30 - 14:00	10:00 - 13:00		ב'
ניתן להתקשר לשר"פ במידת הצורך					ג'
		13:30 - 16:30	10:00 - 12:30 13:30-17:00	7:30 - 8:15	ד'
	8:00 - 9:00		11:30 - 12:30 14:00 - 15:00		ה'
	8:00 - 9:00	8:30 - 10:30	8:30 - 12:00		ו'

שבת שלום - חגית ו.

מועדת תכנון

בהתאם לנוהל נפרסם על לוח המודעות תוכנית בנייה ושיפוץ.
תוכנית הרחבה של משפחת שולה וג'ק לב.

ע"פ סעיף 10 בנוהל, התוכניות יוצגו במשך שבועיים מ-8.11.2019 עד 22.11.2019.
חברים שיש להם הערות/השגות או התייחסות עניינית מתבקשים לפנות לסנדי בכתב.
בברכה...ובהצלחה!!! סנדי.

פתיחת פינת החי לציבור מחוץ לשלוחות

שנים שאני נהנית עם בנותי ואחר כך עם נכדי לבקר בפינת החי שלנו, פינה אותה מטפח
מנחם קין באהבה, במסירות ובמקצועיות.
עם פרישתי מעבודתי בבית הספר חברתי למנחם וידעתי: אני רוצה שפינת החי שלנו תהיה
נגישה למשפחות מחוץ לשלוחות. לילדים ולהורים שיבואו לראות וליהנות.
אודה, לקח לי זמן לתכנן ולהתוות לעצמי את הדרך והצורה בה אעבוד על נושא זה.
סימנתי לי מספר יעדים:

- ביקור משפחות אחר הצהריים.
- אירועים לילדים כמו ימי הולדת.
- פעילויות לימודיות לבתי הספר בשעות הבוקר.
- השכרת המקום ל- 'מטפלות באמצעות בעלי חיים'.

ביקור משפחות:

בקייץ פתחנו, אני ומנחם, את המקום לביקורים, אחת לשבוע בשעות אחר הצהריים.
בכל שבוע הוספתי פעילות מיוחדת, נוספת על הסיור בין הכלובים.
הפעילויות היו: יצירה, שעת סיפור, הפעלה בתנועה וציור על גבי כנים של ציור.
המקום משך משפחות מחוץ לשלוחות, שבאו עם ילדיהם/נכדיהם ועוד.

ימי הולדת:

במקום נערכות מסיבות ימי הולדת לילדים. אני מפעילה את הילדים בפעילות אחת, ואת יתר
הפעילויות מארגנת המשפחה. הפעילות קיבלה פרסום, ויש משפחות הפונות אלי לערוך את
המסיבות אצלינו.

פעילויות לימודיות לבתי הספר:

בבקרים הפינה ריקה ואין מבקרים. על מנת לנצל את הפינה בצורה מיטבית ומעניינת.
פיתחתי מספר תוכניות לימודיות חווייתיות המבוססות על בעלי החיים שיש לנו במקום.
לדוגמא: סימני טהרה וטומאה, הקשר בין המקור/הפה של בעל החיים למזון אותו הוא אוכל,
הצבעים של בעלי החיים - וכיצד זה בא לידי ביטוי בחייהם, נוצות בבעלי החיים - מטרותיהם
וחקר הנוצות בעזרת זכוכית מגדלת, ועוד נושאים שונים.
בשבוע שעבר היו הניצנים הראשונים של בתי הספר.

בית ספר 'נועם נריה' הגיע לפינה במסגרת פעילות לקראת שבת בראשית: 'מנפלאות הבריאה'.
למעלה ממאה ושבעים ילדים עם מורים הגיעו לתוכנית לימודית חווייתית, תוך שילוב של פינת
החי וביקור מלמד וחוויתי ברפת. הדגשים הלימודיים ברפת, נבנו יחד עם אילן חרובי.
ילדי א'-ב' חוו גם פעילות יצירתית מחוץ לפינת החי, שאותה הדריכו וסייעו בנות החטיבה.
שבעה מדריכים הדריכו בצורה מקצועית וטובה, ביום המאתגר הזה.

אני מקווה שמכאן נפרצה המטרה השלישית. הפרסום שעשיתי בין בתי הספר, ושעוד נמשיך
בזה, יאפשר לילדים נוספים לבוא לפינה לימודית וחוייתית.

מטפלת באמצעות בעלי חיים:

יעד זה עדיין לא התממש. אם מי מכס, הקוראים, מכיר 'מטפלת/ת בעזרת בעלי חיים' ויכול
להפנות אלי - אשמח מאוד. מלכה סימון.

משולחנה של מזכירת הפנים

מהומה על הבמה - הצגת ילדים של תיאטרון "מדיטק" ביום חמישי שעבר, הביאה קהל רב אל חדר האוכל שלנו. חדר האוכל המלא הזכיר לחובבי הנוסטלגיה מבנינו, ימים עברו. ישבו על מחצלות, ישבו על כסאות, ישבו על שולחנות ואף עמדו מפאת חוסר מקום! תודה למועצה שהביאה אלינו את ההצגה, למי שטרח/ה/ו מבעוד מועד לפרוס את המחצלות ולארגן את מקומות הישיבה, ולסדר הכל חזרה בסוף - זה לא קורה לבד, ותודה לכל מי שהשתתף.

שבת חתנים תודה ליורם רותם, חתן תורה, ולגדי ליאון, חתן בראשית, על דברי התורה שהכנתם והקראתם בפנינו בבית הכנסת - גם מי שישב רחוק מהבימה, הצליח לשמוע את דבריכם והשכיל! תודה לוועדת בית-כנסת שדאגה לכל פרטי הלוגיסטיקה, מהחלפת הפרוכת לזו של שמחת חתן וכלה ועד לארגון הריהוט לקידוש; למתנדבים ולמתנדבות שהכינו וסידרו מאחורי הקלעים את כל האוכל לקידוש המסורתי - "להתענג בתענוגים" - ברבורים ושלו אמנם לא היו כמו במילות הזימר המוכר, אך דגים בהחלט היו לנו, לצד קיגל ירושלמי, עוגות ביתיות, ושלל כיבוד עשיר וססגוני להנאתם של כל באי בית הכנסת. תבורכו!

מקווה שלוחות - לאחר שהמועצה דאגה לשיפוץ המקווה שלנו, הסביבה שהייתה מטופחת מלפני כן, נשארה מטבע הדברים, לא מטופחת וללא צמחי נוי. תודה למנחם קין שהשקיע מזמנו בהתנדבות, ניקה וסידר את האזור ושתל שתילים חדשים. התנדבות בונה קהילה.

ראיון רדיו עם סא"ל דר' אורן גל בנושא פיתוח טכנולוגיות בינה מלאכותית של חיל הים, שודר ביום חמישי בערב. למי מאיתנו שהחמיץ, ניתן להאזין לשידור בקישור הבא:

<https://www.ifat.com/InfoBuzzerItemPage/?resourceId=9535845&appUser=0&resourceId=9535845&appUser=0>

שמרו את התאריכים: מפגשי הסברה בנושא שיוך פירות נכסים,
בהשתתפות בועז אמיר/חברת "מבט יועצים" ועו"ד מיכל ינאי/משרדי שלמה כהן ושות'
יתקיימו ב:
יום ראשון, כ"ו במר-חשון (24.11), בשעה 17:30 עד 19:30.
יום שלישי כ"ח במר-חשון (26.11), בשעה 20:30 עד 22:30.
שימו לב - בכל תאריך יתקיים מפגש אחד.
לקראת המפגשים יהיה פרסום נוסף בדף מידע, על לוח המודעות, בקהילנט וב"מקומי" -
חומר יחולק מראש.

מן המזכירות

הרמת כוסית וברכת ברוכים הבאים למרכז המשק הנבחר, חזי ליפשיץ.
חזי מצטרף למזכירות במעמד משקיף, בדומה ליוסי בוריס.

סיום תפקיד שמוליק דודאי כמלווה צוות שיוך דירות - בהשתתפות שמואל ברלוביץ. שמואל דיווח על כך ששמוליק דודאי ביקש לסיים את תפקידו בשלוחות. התקיים דיון. **החלטה:** תתקיים פגישה של נציגי המזכירות ושמואל ברלוביץ עם מועמדים אפשריים. המזכירות תקבל החלטה לגבי המחליף של שמוליק דודאי, לאחר קבלת המלצות צוות זה.

דיווח מטעם צוות שיוך פירות נכסים לקראת הבאת הצעת הצוות למפגשי הסברה. התקיים דיון. **החלטה:** המזכירות תומכת בהבאת הצעת הצוות לציבור, במפגשי הסברה. חומר יחולק לציבור מבעוד מועד.

ערעור מורות בפנסיה על החלטות שהתקבלו בנוהל השינוי בגין מענקים מיוחדים. בהשתתפות - מלכה סימון ושרית זיסוביץ', נציגות המורות בפנסיה, וסמדר כוכבי, חשבת שכר ובודקת שכר מוסמכת, שהוזמנה מטעם המורות מגישות הערעור. התקיים דיון. **החלטה:** ההחלטה הקודמת נשארת בעינה.

שבת שלום - ג'ודי.

שבת - שלום

שעות הארוחות בחדר-האוכל
ליל שבת אחרי השיעור
(18 דק' לאחר התפילה)
שבת צהריים 11:30.